

รายงานสรุปผลการรับฟังความคิดเห็น
ร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ.
(เพื่อประกอบการตรวจพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ))

สำนักงาน ก.พ.ร. ได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (เพื่อประกอบการตรวจพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ)) จำนวน ๓ ครั้ง ตามที่คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) มอบหมาย ผ่านการรับฟังความคิดเห็นผ่านทางเว็บไซต์ระบบกลางทางกฎหมาย (www.law.go.th) ดังนี้

(๑) การรับฟังความคิดเห็นครั้งที่ ๑ เป็นการรับฟังความเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรีในคราวประชุมเมื่อวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๖๗ มีมติอนุมัติหลักการร่างพระราชบัญญัตินี้ระหว่างวันที่ ๑๓ - ๓๐ มิถุนายน ๒๕๖๗ มีผู้ร่วมแสดงความคิดเห็น จำนวน ๕๙ คน แบ่งเป็นประชาชนทั่วไป จำนวน ๓๐ คน ผู้ประกอบการซึ่งต้องติดต่อกับหน่วยงานรัฐ จำนวน ๑๑ คน และเจ้าหน้าที่รัฐ จำนวน ๑๘ คน

(๒) การรับฟังความคิดเห็นครั้งที่ ๒ เป็นการรับฟังความเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. ที่คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) พิจารณาแล้วเสร็จ ในวาระที่ ๒ ระหว่างวันที่ ๒๓ สิงหาคม - ๖ กันยายน ๒๕๖๗ มีผู้ร่วมแสดงความคิดเห็น จำนวน ๔๖ คน แบ่งเป็นประชาชนทั่วไป จำนวน ๒๔ คน ผู้ประกอบการซึ่งต้องติดต่อกับหน่วยงานรัฐ จำนวน ๑๐ คน และเจ้าหน้าที่รัฐ จำนวน ๑๒ คน

(๓) การรับฟังความคิดเห็นครั้งที่ ๓ เป็นการรับฟังความเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. ที่คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) พิจารณาแล้วเสร็จ ในวาระที่ ๒ เป็นการต่อเนื่อง ระหว่างวันที่ ๒๐ กันยายน - ๔ ตุลาคม ๒๕๖๗ (และได้มีการขยายระยะเวลาถึงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๖๗) มีผู้ร่วมแสดงความคิดเห็น จำนวน ๓ คน แบ่งเป็นประชาชนทั่วไป จำนวน ๑ คน ผู้ประกอบการซึ่งต้องติดต่อกับหน่วยงานรัฐ จำนวน ๑ คน และเจ้าหน้าที่รัฐ จำนวน ๑ คน

โดยสรุปผลการรับฟังความคิดเห็นและคำชี้แจงของสำนักงานฯ และคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้ดังต่อไปนี้

(๑) การรับฟังความคิดเห็นครั้งที่ ๑

ประเด็น	ความเห็น	คำชี้แจง
หลักการที่ ๑ การขยายขอบเขตของกฎหมายการอำนวยความสะดวก ซึ่งเดิมที่ใช้กับเฉพาะการพิจารณาอนุมัติอนุญาตให้ครอบคลุมไปถึงงานบริการประชาชนหลากหลายประเภทยิ่งขึ้น เช่น การขอรับเงินประกันสังคม การทำบัตรต่าง ๆ	เห็นด้วยร้อยละ ๙๐ ไม่เห็นด้วยร้อยละ ๑๐ และมีความเห็นเพิ่มเติมสรุปได้ดังนี้ ๑. หลักการอำนวยความสะดวกอาจกำหนดให้แตกต่างกันตามลักษณะการบริการของรัฐ (อนุญาต แจ่ง ขึ้นทะเบียน) เพื่อไม่ให้เกิดการสับสนในการติดต่อราชการ ๒. ควรกำหนดขอบเขต “งานบริการ” ให้ชัดเจน และไม่ครอบคลุมงานบริการทางการแพทย์หรือในภาวะฉุกเฉิน	การขยายขอบเขตการใช้บังคับให้ครอบคลุมงานบริการที่นอกเหนือจากงานพิจารณาอนุมัติอนุญาต ถือเป็น การอำนวยความสะดวกให้กับประชาชน ประกอบกับการกำหนดให้หน่วยงานของรัฐ จัดทำคู่มือสำหรับประชาชนที่ต้องประกอบด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการยื่นคำขอ ค่าธรรมเนียม ขั้นตอน และระยะเวลา รายการเอกสารประกอบคำขอ ซึ่งแตกต่างกันตามลักษณะของงานบริการ จะทำให้เกิดความชัดเจน ประชาชนไม่สับสนในการติดต่อราชการ

ประเด็น	ความเห็น	คำชี้แจง
<p>หลักการที่ ๒ กำหนดให้หน่วยงานรัฐที่เป็นผู้อนุญาตต้องทบทวนกฎหมายทุก ๕ ปี ในประเด็นต่าง ๆ อาทิ การพิจารณาความจำเป็นของระบบอนุญาตหรือจัดให้มีมาตรการอื่นแทนการอนุมัติอนุญาต (ตัวอย่างเช่น ปรับเปลี่ยนการอนุญาตเป็นการจัดแจ้ง และปรับเปลี่ยนผู้พิจารณาอนุญาตจากคณะกรรมการเป็นหัวหน้าหน่วยงาน เพื่อลดขั้นตอนและเพิ่มความรวดเร็วที่ประชาชนจะได้รับบริการ)</p>	<p>เห็นด้วยร้อยละ ๘๓ ไม่เห็นด้วยร้อยละ ๗ และมีความเห็นเพิ่มเติมสรุปได้ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. ควรเผยแพร่ผลการทบทวนให้ประชาชนทราบด้วย เพื่อที่ประชาชนจะได้ทราบว่าเหตุใดจึงแก้ไขหรือไม่แก้ไขมาตรการที่กำหนดไว้ในกฎหมายนั้น ๆ ๒. การทบทวนไม่ควรซ้ำซ้อนกับการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายที่หน่วยงานต้องทำทุก ๕ ปีอยู่แล้ว อยากให้เน้นในกรณีที่เป็นการอนุญาตด้วยระบบคณะกรรมการ เนื่องจากใช้ระยะเวลาาน 	<p>ร่างพระราชบัญญัติฯ กำหนดให้มีการทบทวนระบบอนุญาต โดยดำเนินการพร้อมกับการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย ตามกฎหมายว่าด้วยหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย เพื่อไม่ให้ซ้ำซ้อนกับการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายที่หน่วยงานต้องดำเนินการทุก ๕ ปีอยู่แล้ว และเมื่อหน่วยงานได้มีการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย หน่วยงานจะมีการเผยแพร่ผลการประเมินผลสัมฤทธิ์ให้ทราบเป็นการทั่วไป</p>
<p>หลักการที่ ๓ ในเรื่องหรือกิจการที่มีความเกี่ยวข้องกับคนต่างด้าวจำนวนมาก หรือเป็นเรื่องที่มีความสำคัญสูง จะกำหนดให้หน่วยงานของรัฐต้องจัดให้มีแบบฟอร์มต่าง ๆ เป็นภาษาอังกฤษเพิ่มเติมด้วย</p>	<p>เห็นด้วยร้อยละ ๘๓ ไม่เห็นด้วยร้อยละ ๗ และมี</p> <p>ความเห็นเพิ่มเติมเพิ่มเติมว่า ในกรณีที่เกี่ยวข้องกับคนต่างด้าว คนต่างด้าวบางกลุ่มอาจไม่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษ จึงไม่จำเป็นต้องทำเอกสารภาษาอังกฤษเพิ่มเติม</p>	<p>การกำหนดให้หน่วยงานอาจจัดให้มีแบบคำขอใบอนุญาตหรือแบบฟอร์มต่าง ๆ เป็นภาษาอังกฤษ หน่วยงานสามารถพิจารณาตามที่เห็นสมควร</p>
<p>หลักการที่ ๔ จัดให้มีช่องทางพิเศษแบบเร่งด่วน (Fast track) เพื่อเป็นทางเลือกให้แก่ประชาชนในการรับบริการที่รวดเร็วขึ้น แต่การให้บริการช่องทางปกติของหน่วยงานก็ต้องมีประสิทธิภาพด้วยเช่นกัน</p>	<p>เห็นด้วยร้อยละ ๘๔ ไม่เห็นด้วยร้อยละ ๑๖ และมีความเห็นเพิ่มเติมสรุปได้ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. ประชาชนย่อมต้องการความรวดเร็วในการให้บริการทุกครั้งที่มีรับบริการ การจัดช่องทาง Fast track ทำให้ผู้ติดต่อที่มีฐานะการเงินดีกว่า ได้รับบริการที่รวดเร็วกว่า ควรมีมาตรการที่กำกับให้ในช่องทางปกติมีประสิทธิภาพ ไม่ใช่มุ่งเน้นบริการ Fast track ๒. ถ้ามีจำนวนผู้ยื่นคำขอที่ยินดีที่จะจ่ายค่าบริการพิเศษ Fast track ในปริมาณมาก หน่วยงานของรัฐจะจัดเจ้าหน้าที่ให้บริการตอบสนองประชาชนได้ทันกำหนดเวลาหรือไม่ ๓. กังวลว่าจะเกิดความซ้ำซ้อน กับ Biz Portal ที่ไม่สามารถใช้งานได้จริง ทำให้ผู้ประกอบการเกิดการยื่นเอกสารหลายครั้ง 	<ol style="list-style-type: none"> ๑. หลักการสำคัญของการจัดให้มีช่องทางพิเศษแบบเร่งด่วน ต้องไม่มีผลกระทบต่อการใช้บริการประชาชนตามปกติที่ปรากฏอยู่ในคู่มือสำหรับประชาชน และการจัดบริการดังกล่าวต้องเป็นความประสงค์ของประชาชนที่จะได้รับอนุญาตหรือบริการในเวลาที่รวดเร็วกว่าที่กำหนดในคู่มือฯ และงานบริการที่จะจัดให้มีช่องทางพิเศษได้ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง ๒. ระบบศูนย์กลางบริการภาครัฐเพื่อภาคธุรกิจ (Biz Portal) เป็นระบบกลางที่ผู้ประกอบการสามารถยื่นคำขออนุญาตครั้งเดียวผ่านระบบ และติดตามสถานะการขออนุญาตได้ทุกที่ทุกเวลาซึ่งเป็นรูปแบบที่แตกต่างจากบริการช่องทางพิเศษ
<p>หลักการที่ ๕ กำหนดให้มีการอนุญาตโดยปริยาย (Auto Approve) กรณีที่หน่วยงาน</p>	<p>เห็นด้วยร้อยละ ๖๔ ไม่เห็นด้วยร้อยละ ๓๖ และมีความเห็นเพิ่มเติมสรุปได้ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. หากกฎหมายกำหนดให้ต้องขออนุญาต ควรให้เจ้าหน้าที่ได้ใช้ดุลพินิจ 	<p>หลักการเรื่องการอนุญาตโดยปริยาย (Auto Approve) กรณีที่หน่วยงานพิจารณาไม่แล้วเสร็จตามกำหนดเวลาในคู่มือสำหรับประชาชน เห็นควรที่จะนำไปกำหนดในกฎหมายเฉพาะ</p>

ประเด็น	ความเห็น	คำชี้แจง
<p>พิจารณาลำช้าเกินกำหนดเวลา ในคู่มือสำหรับประชาชน (ซึ่งกำหนดเวลาดังกล่าว เป็นกรอบเวลาที่หน่วยงาน เป็นผู้กำหนดเองในคู่มือสำหรับประชาชน) ทั้งนี้ เฉพาะ ใบอนุญาตที่กำหนดโดยการตรา เป็นพระราชกฤษฎีกา</p>	<p>ในการพิจารณาอนุญาต ตามขั้นตอน หลักเกณฑ์ รวมทั้งมาตรฐานที่กำหนดในแต่ละกฎหมาย เพื่อป้องกันปัญหาที่อาจ เกิดในภายหลัง</p> <p>๒. ควรดำเนินการในงานที่มีผลกระทบน้อย และต้องให้มั่นใจว่าเจ้าหน้าที่รัฐ จะไม่เพิกถอนในภายหลัง</p>	<p>เรื่องนั้น ๆ ได้ โดยไม่จำเป็นต้องกำหนดไว้ในร่างกฎหมายฉบับนี้</p>
<p>หลักการที่ ๖ ขยายขอบเขตให้ทุกใบอนุญาตสามารถชำระค่าธรรมเนียมแทนการต่ออายุใบอนุญาตได้ และจะยกเว้นเฉพาะกรณีใบอนุญาตที่มีความเสี่ยงสูงหรือเป็นการอนุญาตให้ดำเนินการเป็นครั้ง ๆ ซึ่งจะกำหนดไว้ในกฎกระทรวง</p>	<p>เห็นด้วยร้อยละ ๗๖ ไม่เห็นด้วยร้อยละ ๒๔ และมีความเห็นเพิ่มเติมสรุปได้ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. ควรเป็นภาคสมัครใจ ตามความพร้อมของหน่วยงานเหมือนเดิม ๒. ควรทำได้แค่ ๑-๒ รอบ เนื่องจากหากไม่มีการตรวจสอบในระหว่างนั้น อาจทำให้เกิดอันตรายต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ๓. ไม่เห็นด้วยเป็นอย่างยิ่ง การขออนุญาตและต่ออายุใบอนุญาตควรเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่แต่ละกฎหมายกำหนด 	<p>หลักการนี้ได้เพิ่มเติมบทบัญญัติให้หน่วยงานของรัฐผู้อนุญาตยังคงมีหน้าที่ที่จะต้องตรวจสอบการประกอบกิจการหรือการดำเนินการที่ได้รับชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาต เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการปฏิบัติรวมถึงเป็นการป้องกันอันตรายที่อาจเกิดขึ้นได้ ทั้งนี้ กิจการหรือการดำเนินการใดมีเหตุผลความจำเป็นพิเศษ ไม่สมควรดำเนินการดังกล่าว ให้ออกกฎกระทรวงยกเว้นได้</p>
<p>หลักการที่ ๗ “ระบบอนุญาตหลัก” (Super License) โดยกำหนดให้กรณีที่เกี่ยวข้องขออนุญาตจากผู้อนุญาตมากกว่าหนึ่งราย ให้มีการรวมศูนย์อำนาจในการอนุญาตตามกฎหมายหลายฉบับ เพื่อให้สามารถขออนุญาตการดำเนินการหลายอย่างพร้อมกันได้ในคราวเดียว เช่น ใบอนุญาตโรงแรม ใช้ประกอบการร้านอาหาร สระว่ายน้ำ ฟิตเนส สปา จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ฯลฯ ในพื้นที่เดียวกันได้ในใบเดียว ทั้งนี้ เฉพาะใบอนุญาตที่กำหนดโดยการตราเป็นพระราชกฤษฎีกา</p>	<p>เห็นด้วยร้อยละ ๙๕ ไม่เห็นด้วยร้อยละ ๕ และมีความเห็นเพิ่มเติมสรุปได้ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. หากผู้รับใบอนุญาตหลักทำผิดหลักเกณฑ์ตามกฎหมายเฉพาะของใบอนุญาตอื่น และต้องมีการพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตดังกล่าว จะดำเนินการอย่างไร จะถือว่าพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตหลักและใบอนุญาตทุกใบเลยหรือไม่ ๒. แต่ละหน่วยงานมีความเชี่ยวชาญต่างกัน ไม่มั่นใจมาตรฐานการตรวจสอบของหน่วยงานหลัก ๓. ควรยังคงให้อำนาจแต่ละหน่วยงานในการพิจารณาอนุมัติ 	<p>การอนุญาตตามระบบการอนุญาตหลักต้องตราเป็นพระราชกฤษฎีกา ซึ่งต้องมีการพิจารณาร่วมกันของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อ กำหนดประเด็นต่าง ๆ รวมถึงการอุทธรณ์ไว้ให้ชัดเจน ทั้งนี้ หน่วยงานผู้อนุญาตตามกฎหมายยังคงมีหน้าที่ที่จะต้องตรวจสอบการประกอบกิจการหรือการดำเนินการที่ได้รับอนุญาต รวมถึงในการพิจารณาขออนุญาตตามระบบการอนุญาตหลัก อำนาจในการอนุญาตยังเป็นของหน่วยงานผู้อนุญาตตามกฎหมาย</p>
<p>หลักการที่ ๘ ให้สามารถทดลองประกอบกิจการเป็นการชั่วคราวก่อนขอรับใบอนุญาตได้ เว้นแต่เป็นกิจกรรมที่มีความเสี่ยงสูง ทั้งนี้ เฉพาะใบอนุญาตที่กำหนดโดยการตราเป็นพระราชกฤษฎีกา</p>	<p>เห็นด้วยร้อยละ ๘๓ ไม่เห็นด้วยร้อยละ ๑๗ และมีความเห็นเพิ่มเติมสรุปได้ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. สถานะของผู้ทดลองประกอบกิจการชั่วคราวคืออะไร หากไม่ได้มีสถานะเป็นผู้รับใบอนุญาต ระหว่างการทดลองประกอบกิจการ ต้องอยู่ภายใต้บังคับของ 	<p>คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้พิจารณาตัดหลักการเรื่องนี้ออก เนื่องจากเห็นว่าหากใบอนุญาตใดเป็นกิจการที่มีความเสี่ยงต่ำ ถือเป็นกรณีที่ไม่จำเป็นต้องใช้ระบบอนุญาต หน่วยงานจึงสมควรยกเลิกการใช้ระบบอนุญาตในกรณีดังกล่าวหรือปรับลดมาตรการกำกับดูแลเป็นระบบจัดแจ้งแทน</p>

ประเด็น	ความเห็น	คำชี้แจง
	<p>กฎหมายที่กำหนดดูแลการประกอบกิจการนั้น ๆ อย่างครบถ้วนด้วยหรือไม่</p> <p>๒. หากระหว่างการทดลองประกอบกิจการมีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ใดของกฎหมายนั้น จะนำมาตราการบังคับทางกฎหมาย เช่น พักใช้ใบอนุญาต เพิกถอนใบอนุญาต โทษปรับเป็นพินัย หรือโทษอาญา มาใช้กับผู้ทดลองประกอบกิจการด้วยหรือไม่</p> <p>๓. เห็นด้วย แต่ต้องกำหนดระยะเวลาขอบเขตที่สามารถทำได้ให้ชัดเจน และหากไม่ผ่านหลักเกณฑ์การขออนุญาต จะเพิกถอนอย่างไร</p> <p>๔. อาจเกิดความวุ่นวาย หากผู้ประกอบการบางราย สร้างความเดือดร้อนให้แก่บุคคลภายนอก และต่อมาเลิกประกอบกิจการดังกล่าว ทำให้ส่งผลกระทบต่อสังคมในวงกว้าง</p>	
<p>หลักการที่ ๙ ยกเลิกอายุใบอนุญาตบางประเภท เพื่อให้เป็นใบอนุญาตถาวร หรือขยายอายุใบอนุญาตที่น้อยกว่า ๕ ปี เป็นอย่างน้อย ๕ ปี เพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนที่ดำเนินกิจกรรมและผู้ประกอบการกิจการที่มีลักษณะต่อเนื่อง (ต้องดำเนินต่อไปอยู่แล้ว ไม่ใช่การขออนุญาตเป็นรายครั้ง) โดยจะไม่กระทบกับหน้าที่ของหน่วยงานในการตรวจสอบการดำเนินการให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กฎหมายกำหนด ทั้งนี้ เฉพาะใบอนุญาตที่กำหนดโดยการตราเป็นพระราชกฤษฎีกา</p>	<p>เห็นด้วยร้อยละ ๘๖ ไม่เห็นด้วยร้อยละ ๑๔ และมีความเห็นเพิ่มเติมสรุปได้ดังนี้</p> <p>๑. การขยายอายุใบอนุญาตให้มากขึ้น น่าจะเกิดผลดีต่อทั้งประชาชนและรัฐ ทั้งนี้ ประชาชนสามารถทบทวนตนเองว่ายังประสงค์จะประกอบกิจการต่อไปหรือไม่</p> <p>๒. การยกเลิกอายุใบอนุญาตบางประเภท เพื่อให้เป็นใบอนุญาตถาวร หรือขยายอายุใบอนุญาตที่น้อยกว่า ๕ ปี เป็นอย่างน้อย ๕ ปี โดยการตราเป็นพระราชกฤษฎีกานั้น ต้องกระทำด้วยความระมัดระวัง และเพื่อประโยชน์สาธารณะ</p>	<p>การขยายอายุใบอนุญาตให้นานขึ้นเป็นไม่น้อยกว่า ๕ ปี ถือเป็นหลักการที่มีเจตนารมณ์ในการอำนวยความสะดวกให้กับผู้ประกอบการ โดยการกระทำนี้จะกระทำได้เมื่อคณะรัฐมนตรีเห็นว่าอายุใบอนุญาตที่กำหนดในกฎหมายนั้น ไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป หรือเป็นภาระแก่ประชาชนเกินสมควร ทั้งนี้ ก่อนตราเป็นพระราชกฤษฎีกาจะเป็นหน้าที่ของสำนักงาน ก.พ.ร. ที่จะหารือหน่วยงานรัฐที่เกี่ยวข้องกับการออกใบอนุญาตโดยการหารือดังกล่าวจะกระทำด้วยความระมัดระวัง และเพื่อประโยชน์สาธารณะเป็นสำคัญ</p>
<p>หลักการที่ ๑๐ จัดตั้ง “ศูนย์รับคำขอลากลาง” สำหรับรับคำขอใดๆ ที่ยื่นทางอิเล็กทรอนิกส์ โดยให้ศูนย์ดังกล่าวมีหน้าที่ส่งต่อไปยังหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยเร็ว</p>	<p>เห็นด้วยร้อยละ ๘๕ ไม่เห็นด้วยร้อยละ ๑๕ และมีความเห็นเพิ่มเติมสรุปได้ดังนี้</p> <p>๑. มีประโยชน์แก่ประชาชนให้สะดวกขึ้นมาก ๆ รวมทั้งจะส่งเสริมจูงใจให้ประชาชนยื่นคำขอทางอิเล็กทรอนิกส์มากยิ่งขึ้น</p> <p>๒. การให้บริการดังกล่าวเป็นประโยชน์แก่ผู้ประกอบการ แต่อาจไม่มีความจำเป็น ต้องจัดตั้งศูนย์รับคำขอลากลาง หรือจะเข้าช้อน</p>	<p>การจัดตั้งศูนย์รับคำขอลากลางโดยดำเนินการผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางในการรับคำขอต่าง ๆ เพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนในการติดต่อขอรับบริการได้ ณ จุดเดียว ทั้งนี้ ศูนย์รับคำขอลากลางคณะรัฐมนตรีจะมอบหมายให้เอกชนเป็นผู้ดำเนินการศูนย์ดังกล่าวก็ได้</p>

ประเด็น	ความเห็น	คำชี้แจง
	เนื่องจากแต่ละหน่วยงานของรัฐมีการพัฒนาระบบอิเล็กทรอนิกส์ในการยื่นคำขอต่างๆ อยู่แล้ว หาก สำนักงาน ก.พ.ร. จะพัฒนาระบบดังกล่าว ควรทำให้ดีกว่าการที่ผู้ประกอบการยื่นคำขอโดยตรงกับหน่วยงานรัฐ และไม่สร้างภาระในด้านเอกสารที่ซ้ำซ้อนเช่นเดียวกับระบบ Biz Portal ที่เกิดปัญหาในการใช้งาน	

(๒) การรับฟังความคิดเห็นครั้งที่ ๒

ประเด็น	ความเห็น	คำชี้แจง
ประเด็นที่ ๑ การเพิ่มหมวด ๑ บททั่วไป เพื่อวางหลักพื้นฐานเกี่ยวกับสิทธิของประชาชนและหน้าที่ของหน่วยงานรัฐ ในการให้บริการประชาชนโดยสอดคล้องกับหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (Good Governance) ตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๖ ท่านเห็นด้วยกับการเพิ่มหมวด ๑ บททั่วไป หรือไม่	เห็นด้วยร้อยละ ๙๖ ไม่เห็นด้วยร้อยละ ๔	หมวด ๑ บททั่วไป เป็นการวางหลักพื้นฐานเกี่ยวกับสิทธิของประชาชนและหน้าที่ของหน่วยงานรัฐในการให้บริการประชาชนตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (Good Governance)
ประเด็นที่ ๒ กำหนดสภาพบังคับของกฎหมายให้ชัดเจนว่า หากมีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้หรือพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๖ ให้ถือเป็นความผิดทางวินัย (ร่างมาตรา ๙) ท่านเห็นด้วยกับการกำหนดสภาพบังคับของกฎหมายนี้ให้ชัดเจน หรือไม่	เห็นด้วยร้อยละ ๖๑ ไม่เห็นด้วยร้อยละ ๓๙ และมีความเห็นเพิ่มเติมสรุปได้ดังนี้ ๑. ผู้ประกอบการที่ไม่เห็นด้วยมีความกังวลว่าหากกำหนดโทษทางวินัยแล้ว จะทำให้เจ้าหน้าที่รัฐยิ่งมีความกลัว ดำเนินการล่าช้า หรือไม่รับพิจารณาคำขอใดเลย เพื่อป้องกันความเสี่ยง ๒. เจ้าหน้าที่รัฐที่ไม่เห็นด้วย มองว่าการอนุญาตเป็นดุลพินิจของหน่วยงาน ไม่ควรมีการกำหนดโทษ และอาจซ้ำซ้อนกับโทษการละเว้นไม่ปฏิบัติหน้าที่ใน ป. อาญา มาตรา ๑๕๙ ๓. ผู้ที่เห็นด้วย มองว่าควรกำหนดให้ชัดเจนว่าเป็นเฉพาะกรณีจริงใจ เจตนา ประมาท เลินเล่อ หรือทุจริตของพนักงานเจ้าหน้าที่ และควรกำหนดเป็นวินัยไม่ร้ายแรง มีระดับการใช้โทษวินัยที่เหมาะสม	ตัดประเด็นการกำหนดเรื่องความผิดทางวินัยเนื่องจากกฎหมายฉบับนี้มุ่งส่งเสริมและสร้างความร่วมมือกับหน่วยงานของรัฐให้พัฒนาการให้บริการเพื่ออำนวยความสะดวกแก่ประชาชน การกำหนดเรื่องความผิดทางวินัยไว้ในบททั่วไป อาจเป็นอุปสรรคต่อการส่งเสริมการพัฒนาบริการได้ ประกอบกับเรื่องวินัยได้มีการกำหนดไว้ร่างมาตราอื่น ในกรณีความไม่สมบูรณ์หรือความไม่ครบถ้วนของคำขอเกิดจากความประมาทเลินเล่อหรือทุจริตของเจ้าหน้าที่และเป็นผลให้ไม่อนุญาตได้ให้ผู้อนุญาตสั่งการตามที่เห็นสมควรและให้ดำเนินการทางวินัยหรือดำเนินคดีกับเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องโดยไม่ชักช้าแล้ว

ประเด็น	ความเห็น	คำชี้แจง
<p>ประเด็นที่ ๓ กำหนดให้การเรียกเอกสารประกอบคำขอจากประชาชนต้องเท่าที่จำเป็น โดยจะเรียกเอกสาร ที่ตนออกให้แก่ประชาชนเอง หรือเรียกสำเนาจากกว่า ๑ ชุด มิได้ เพื่อให้ไม่เป็นการแก่ประชาชนเกินสมควร (ร่างมาตรา ๑๓) ท่านเห็นด้วยกับหลักการเรียกเอกสารจากประชาชนเท่าที่จำเป็น หรือไม่</p>	<p>เห็นด้วยร้อยละ ๘๓ ไม่เห็นด้วยร้อยละ ๗ และมีความเห็นเพิ่มเติมสรุปได้ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> ส่วนใหญ่เห็นด้วย และมองว่าจะเป็น การส่งเสริมการเชื่อมโยงข้อมูลของรัฐ ผู้ที่ไม่เห็นด้วย มองว่าขั้นตอนการขออนุญาต ในหลายเรื่องต้องใช้สำเนาเอกสารเยอะ หากรัฐต้องดำเนินการสำเนาเอง จะทำให้สิ้นเปลืองงบประมาณ 	<p>เจตนารมณ์ของมาตรานี้ต้องการส่งเสริมให้เกิดการบูรณาการและแบ่งปันการใช้ข้อมูลร่วมกันระหว่างหน่วยงานของรัฐ โดยเป็น บทบัญญัติที่มีความสอดคล้องกับมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติการปฏิบัติราชการทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๖๕ ซึ่งกำหนดให้การดำเนินการพิจารณาอนุญาต หากมีความจำเป็นที่ผู้อนุญาตหรือหน่วยงานของรัฐ ต้องมีสำเนาเอกสารหลักฐานที่หน่วยงานของรัฐใด ๆ เป็นผู้ออกให้แก่ผู้อนุญาต เมื่อผู้อนุญาตได้นำเอกสารหลักฐานต้นฉบับมาแสดงแล้ว ให้หน่วยงานของรัฐนั้นมีหน้าที่จัดทำสำเนาและรับรองความถูกต้องของสำเนานั้นเอง โดยไม่เรียกเก็บค่าธรรมเนียมหรือค่าใช้จ่ายใด ๆ และจะอาศัยเหตุที่ต้องจัดทำสำเนาเป็นข้ออ้างในความล่าช้ามิได้ และมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติการบริหารงานและการให้บริการภาครัฐผ่านระบบดิจิทัล พ.ศ. ๒๕๖๒ กำหนดให้หน่วยงานของรัฐจัดให้มีการเชื่อมโยงและแลกเปลี่ยนข้อมูลดิจิทัลที่มีการจัดทำและครอบครองตามที่หน่วยงานของรัฐแห่งอื่นร้องขอ ที่จะเกิดการบูรณาการร่วมกัน</p>
<p>ประเด็นที่ ๔ กำหนดบทนิรโทษกรรมให้ประชาชนในกรณีที่การไม่ปฏิบัติตามกฎหมายเป็นผลมาจากความผิดของหน่วยงานหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐเอง เช่นระบบอิเล็กทรอนิกส์ขัดข้อง การไม่จัดทำคู่มือสำหรับประชาชน (ร่างมาตรา ๑๕) ท่านเห็นด้วยกับการยกเว้นความผิดและโทษ ให้ประชาชนที่มีได้ตั้งใจทำผิดกฎหมาย (แต่เหตุเกิดจากหน่วยงานของรัฐ) หรือไม่</p>	<p>เห็นด้วยร้อยละ ๘๓ ไม่เห็นด้วยร้อยละ ๑๗ และมีความเห็นเพิ่มเติมสรุปได้ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> ประชาชน: หากเกิดจากความผิดพลาดของหน่วยงานของรัฐ ควรต้องเยียวยาผู้เสียหายตามสมควร และลงโทษเจ้าหน้าที่และผู้เกี่ยวข้องที่ประมาทหรือเป็นเหตุให้ประชาชนเสียหาย เจ้าหน้าที่รัฐ: อ่านแล้วยังไม่ชัดเจนว่า ในทางปฏิบัติกรณีใดหรือขั้นตอนการติดต่อรัฐใดบ้างที่จะได้รับยกเว้นความผิด เจ้าหน้าที่รัฐ: กังวลว่ามาตรการในร่างมาตรา ๑๕ จะลดประสิทธิภาพของกลไกการอนุญาตในการคุ้มครองประชาชนและสังคม 	<p>คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) พิจารณาความเห็นของประชาชนแล้ว เห็นควรตัดบทบัญญัติว่าด้วยนิรโทษกรรมออก เนื่องจากเป็นหลักทั่วไปอยู่แล้ว</p>
<p>ประเด็นที่ ๕ การขยายจากร่างเดิมที่กำหนดให้มีแบบฟอร์มภาษาอังกฤษ เป็น หน่วยงานรัฐ จะจัดให้มีแบบฟอร์มภาษาอังกฤษหรือภาษาอื่นใดก็ได้ (ร่างมาตรา ๓๘)</p>	<p>เห็นด้วยร้อยละ ๘๗ ไม่เห็นด้วยร้อยละ ๑๓ และมีความเห็นเพิ่มเติมจากเจ้าหน้าที่รัฐว่าไม่เห็นด้วย เนื่องจากการกรอกแบบฟอร์ม เป็นการดำเนินการตามกฎหมายไทย จึงต้องกรอกเป็นภาษาไทยเป็นหลัก และอาจมีภาษาอื่นกำกับ</p>	<p>คงเดิม (หน่วยงานของรัฐอาจจัดให้แบบคำขอใบอนุญาต หลักฐานการต่ออายุใบอนุญาต หรือใบแทนใบอนุญาตเป็นภาษาอังกฤษหรือภาษาอื่น หรือมีภาษาอังกฤษหรือภาษาอื่นกำกับด้วยตามที่เห็นสมควรก็ได้ ในกรณีเช่นนี้ การกรอก</p>

ประเด็น	ความเห็น	คำชี้แจง
ท่านเห็นด้วยกับหลักการแบบฟอร์มหลายภาษาตามความจำเป็นของแต่ละกรณีหรือไม่		ข้อความในเอกสารดังกล่าวจะกระทำเป็นภาษาอังกฤษหรือภาษาอื่นดังกล่าวก็ได้ และมีให้นำมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ มาใช้บังคับ)
ประเด็นที่ ๖ กำหนดให้เจ้าหน้าที่ซึ่งไม่ตรวจเอกสารหลักฐานให้แล้วเสร็จในทันที หรือเรียกเอกสารเป็นการซ้ำซ้อนเพิ่มเติมจากประชาชนทั้งที่เลยกำหนดเวลาหรือไม่ออกไปรับคำขอหรือบันทึกความบกพร่องและรายการเอกสารเพิ่มเติม ให้แก่ประชาชนผู้ยื่นคำขอ ถือว่ากระทำความผิดทางวินัย (ร่างมาตรา ๑๗ - ๑๙) ทั้งนี้ เพื่อให้ประชาชนได้รับบริการที่สะดวกรวดเร็วและเพิ่มความแน่นอนในการประกอบกิจการมากยิ่งขึ้น ท่านเห็นด้วยกับการเพิ่มสภาพบังคับของกฎหมายในชั้นการตรวจคำขอและเอกสารประกอบคำขอ หรือไม่	เห็นด้วยร้อยละ ๖๗ ไม่เห็นด้วยร้อยละ ๓๓ และมีความเห็นเพิ่มเติมสรุปได้ดังนี้ ๑. ประชาชนและผู้ประกอบการบางรายไม่เห็นด้วย เนื่องจากมองว่าโทษทางวินัยอาจรุนแรงไป และการขอเอกสารเพิ่มยังประหยัดเวลากว่าต้องเริ่มกระบวนการใหม่ทั้งหมด โดยเฉพาะหากเจ้าหน้าที่ถูกลงโทษทางวินัย ๒. เจ้าหน้าที่รัฐบางรายไม่เห็นด้วย เนื่องจากการขออนุญาตกิจกรรมที่มีความเสี่ยงสูงต้องใช้เวลาและเอกสารเยอะ ประกอบกับคำว่า “ให้สั่งการตามที่เห็นสมควร” ยังไม่ชัดเจนว่าหมายถึงการสั่งการเรื่องใดบ้าง	ได้ดำเนินการตัดประเด็นเรื่องการเพิ่มสภาพบังคับของกฎหมายในชั้นการตรวจคำขอและเอกสารประกอบคำขอ ตามร่างมาตรา ๑๙ ออก เนื่องจากมีบทบัญญัติร่างมาตรา ๑๕ วรรคสามอยู่แล้ว ประกอบกับสำนักงาน ก.พ.ร. สามารถกำกับดูแลการปฏิบัติตามกฎหมายนี้ของหน่วยงานต่าง ๆ ได้
ประเด็นที่ ๗ ท่านเห็นด้วยหรือไม่ในหลักการเรื่องการอนุญาตโดยปริยาย (Auto Approve) กรณีที่หน่วยงานพิจารณาไม่แล้วเสร็จตามกำหนดเวลาในคู่มือสำหรับประชาชน เห็นควรกำหนดในกฎหมายเฉพาะเรื่องนั้น ๆ ได้ โดยไม่จำเป็นต้องกำหนดไว้ในร่างกฎหมายฉบับนี้	เห็นด้วยร้อยละ ๘๐ ไม่เห็นด้วยร้อยละ ๒๐ และมีความเห็นเพิ่มเติมในส่วนของผู้ประกอบการที่เห็นด้วยกับการถอดหลักการ Auto Approve เนื่องจากกังวลเรื่องความไม่ชัดเจนในการบังคับใช้อาจนำไปสู่การทุจริตได้	หลักการเรื่องการอนุญาตโดยปริยาย (Auto Approve) กรณีที่หน่วยงานพิจารณาไม่แล้วเสร็จตามกำหนดเวลาในคู่มือสำหรับประชาชน เห็นควรกำหนดในกฎหมายเฉพาะเรื่องนั้น ๆ ได้ แทนการกำหนดไว้ในร่างกฎหมายฉบับนี้
ประเด็นที่ ๘ คงหลักการเดิมในเรื่องดังต่อไปนี้ โดยมีการแก้ไขถ้อยคำให้มีความชัดเจนและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น อาทิ การขยายขอบเขตของกฎหมายจากการพิจารณาอนุมัติอนุญาตเป็นครอบคลุมงานบริการประชาชนทั้งปวง (ร่างมาตรา ๔ และร่างมาตรา ๒๘) ระบบใบอนุญาตหลัก (Super License) (ร่างมาตรา ๒๓) การให้ผู้รับอนุญาตสามารถชำระค่าธรรมเนียมแทนการยื่น	เห็นด้วยร้อยละ ๘๒ ไม่เห็นด้วยร้อยละ ๑๘ และมีความเห็นเพิ่มเติมสรุปได้ดังนี้ ๑. ข้อกังวลของผู้ที่ไม่เห็นด้วย คือ ขอบเขตของงานบริการประชาชนที่ครอบคลุมตามร่างพระราชบัญญัตินี้ ๒. ผู้ประกอบการ ๒ ราย ระบุว่าควรครอบคลุมเฉพาะกิจกรรมที่สำคัญ เพื่อให้ไม่สิ้นเปลืองทรัพยากร และไม่ครอบคลุมบริการทางด้านสุขภาพ	การขยายขอบเขตการดำเนินการนอกเหนือจากงานบริการที่เกี่ยวข้องกับการอนุมัติ อนุญาต ใช้ขอบเขตคำนิยามเดียวกันกับ “ใบอนุญาต” (มาตรา ๕) ตามพระราชบัญญัติการปฏิบัติราชการทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๖๕

ประเด็น	ความเห็น	คำชี้แจง
คำขอต่ออายุใบอนุญาตได้ทุกกรณี (ร่างมาตรา ๒๒) การจัดให้มีช่องทางพิเศษแบบเร่งด่วน (Fast track) (ร่างมาตรา ๓๗) การยกเลิกอายุใบอนุญาตเพื่อให้เป็นใบอนุญาตถาวร หรือขยายอายุใบอนุญาตที่น้อยกว่า ๕ ปี เป็นอย่างน้อย ๕ ปี (ร่างมาตรา ๒๔) ทานเห็นด้วยกับการรักษาหลักการต่าง ๆ ข้างต้นไว้ ในร่างพระราชบัญญัตินี้เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ประชาชน และผู้ประกอบการ หรือไม่		

(๓) การรับฟังความคิดเห็นครั้งที่ ๓

ความเห็น	คำชี้แจง
ผู้ประกอบการซึ่งต้องติดต่อกับหน่วยงานรัฐให้ความเห็นว่าไม่เห็นด้วยกับร่างมาตรา ๙ (กำหนดสภาพบังคับของกฎหมายให้ชัดเจนว่า หากมีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ หรือพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๖ ให้ถือเป็นความผิดทางวินัย) เพราะเป็นการดำเนินการที่รุนแรงเกินไปกับเจ้าหน้าที่รัฐ	ตัดประเด็นนี้ออก เนื่องจากพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกฯ เป็นกฎหมายที่มุ่งส่งเสริมให้หน่วยงานของรัฐพัฒนาการให้บริการเพื่ออำนวยความสะดวกแก่ประชาชน การกำหนดเรื่องความผิดทางวินัย อาจเป็นอุปสรรคต่อการส่งเสริมการพัฒนาบริการได้ อีกทั้งการกำหนดเกี่ยวกับความผิดทางวินัยมีการกำหนดไว้แล้วในร่างมาตราอื่น กรณีความไม่สมบูรณ์หรือความไม่ครบถ้วนของคำขอเกิดจากความประมาทเลินเล่อหรือทุจริตของเจ้าหน้าที่และเป็นผลให้ไม่อนุญาตได้ให้ผู้อนุญาตสั่งการตามที่เหมาะสมและให้ดำเนินการทางวินัยหรือดำเนินคดีกับเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องโดยไม่ชักช้าแล้ว